

Johan Hansen: Paa mit Partis Vegne skal ogsaa jeg tillade mig at anbefale det foreliggende Lovforslag. Som Forholdene ved Færgeriet har været hidtil, har der fra mange Sider været klaget over det, og det Beløb, her er Tale om, at Staten skal betale, er ikke større, end at det maaske staa i nogenlunde passende Forhold til det, der skal overtages. Men derfor kan det alligevel være vanskeligt nok for Staten med de Takster, der er, at skaffe nogenlunde god Balance i den kommende Tid. Jeg gaar nemlig ud fra, at naar Staten overtager Færgeriet, skal den bestrebe sig for at faa de Klager til at forstumme, som er kommet ret højlydt frem, selv om det gaar ud over Balancen i de første Aar. Jeg kan heller ikke tænke mig andet, end at naar Staten i Forvejen har Statshavnen ved Esbjerg med det forhaandenværende Materiel, maa den kunne komme til at forbedre de Forhold, som har været saa generende for Færgeforbindelsen. Det har, som det ærede 7de Medlem for 5te Kreds (Gregersen) sagde, tidt været saaledes, at naar Færgebaaden kom ud i Farvandet, har den maattet ligge stille, fordi der har været Sandbarrer, den ikke kunde komme forbi. Jeg vil haabe, at Forholdet maa blive saaledes, at de, der nu skal bruge Færgeruten, maa faa fuld Nytte af den, baade de, der bor paa Fastlandet, og de, der bor paa Øen.

Med disse Ord skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Fremme.

Holdgaard: Efter alt, hvad der foreligger denne Sag vedrørende, er det ikke alene med god Grund, men det er ligefrem paakrævet, at Staten overtager Esbjerg—Nordby Færgeri. Det er i og for sig ikke saa mærkeligt, at Forholdet er blevet dette, thi det er hverken tiltalende eller heldigt, at man giver Monopoler til private Personer eller Selskaber; og som vi har hørt adskillige Gange, har det i dette Tilfælde virket i høj Grad utilfredsstillende. Der har i det andet høje Ting været Tale om, hvorvidt det var rigtigt, at Staten overtog Monopolet. Venstres Ordfører der udtalte, at det var rigtigere, at Staten ikke overtog Monopolet, men at der blev fri Færgefart. Jeg mener imidlertid, at det i dette Tilfælde er forsvarligt, at Staten overtager Monopolet, thi der er særegne Forhold til Stede; som den ærede Ordfører for Venstre (Gregersen) nævnede, foregaar den Persontrafik, der er, jo i Perioder, særlig om Sommeren er der en stærk Persontrafik.

Jeg vilde gerne give min Tilslutning til

den sidste Bemærkning, der faldt fra Venstres Ordførers Side angaaende Personalets Forhold, og jeg vil ogsaa gerne understrege en Udtalelse, der kom fra Ordføreren for det konservative Folkeparti (J. Chr. Møller), om, at det, der er det vigtigste, er, at Forholdene bliver ordnet paa en for Befolkningen tilfredsstillende Maade, det er ikke det vigtigste, at der bliver Balance for Staten. Jeg udtaler Haabet om, at Færgebefordringen baade af Personer og Gods, naar Staten overtager Driften, maa komme til at foregaa paa en for Befolkningen mere tilfredsstillende Maade, end Tilfældet har været hidindtil.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme.

Ministeren for offentlige Arbejder (Hassing Jørgensen): Jeg glæder mig over, at jeg af de faldne Udtalelser tør slutte, at det høje Landsting vil fremme denne Sag saa hurtigt som muligt.

Det ærede 7de Medlem for 5te Kreds (Gregersen) omtalte særlig Personalets Stilling, og jeg ønsker derfor her at udtale, at det er en Selvfølge, at det Personalet, som nu er knyttet til Færgeriet, ogsaa i Fremtiden vil blive knyttet til det under Statens Ledelse, men selve Personalets Forhold ser jeg mig paa dette Tidspunkt ikke i Stand til nærmere at angive, men derom vil der jo for Rigsdagen komme til at foreligge et Ændringsforslag til indeværende Aars Tilægsbevillingslov.

Det ærede 11te Medlem for 5te Kreds (J. Chr. Møller) udtalte, at det maaske havde været mere tilfredsstillende, om man i Stedet for at overdrage Monopolet til Staten var gaaet over til fuldstændig fri Fart, et Emne, der ogsaa blev berørt af de øvrige ærede Ordførere, og som ogsaa var fremme under Folketingets Behandling af denne Sag. Jeg vil gerne i den Anledning bemærke, at med Eneretsbevilling følger en Forpligtelse, uden denne Forpligtelse vilde Eneretsbevillingen i sin Tid selvfølgelig ikke være blevet udstedt, og den gaar ud paa at besørge Færgefarten til alle Tider af Aaret, uanset om det maatte betale sig eller ikke. Forudsætningen for at gaa til fuldstændig fri Fart var da den, at ogsaa Forpligtelsen til at opretholde Farten bortfaldt, men det vilde man ikke paa nogen Maade kunne være tjent med. Statens Berettigelse til at fastholde Monopolet hviler altsaa paa den Forudsætning, at Staten samtidig paatager sig Forpligtelse til paa enhver Tid af Aaret at udføre Færgefarten, og saa vil man ogsaa